

СУСТРЭЧА 6

СЛУХАННЕ СЛОВА БОЖАГА

«Не хлебам адным будзе жыць чалавек, а кожным словам, што выходзіць з вуснаў Божых» (Мц 4,4)

1. Уводзіны

Ксёндз Кафарэль звярнуў увагу, што найважнейшай мэтай сустрэчы суполкі з'яўляецца пошук Хрыста. Давайце прыгадаем сабе сцэну, апісаную святым Янам, у якой апосталы ідуць за Езусам. «А Езус, абярнуўшыся і ўбачыўшы, што яны ідуць за Ім, кажа: «Чаго шукаеце?» (Ян 1, 38). Апосталы мелі шчасце ісці за Езусам і нават застацца ў Яго доме. Дарам, які дае нам магчымасць сустракацца з Хрыстом, з'яўляецца, між іншымі, Святое Пісанне.

Здольнасць пагрузіцца ў Божае Слова прыходзіць вельмі павольна нават тады, калі мы вельмі актыўна стараемся гэтага дасягнуць. Хай аднак не пужаюць нас гэтыя цяжкасці. Дапамогай будзе наша суполка, кожны з яе ўдзельнікаў, які пад час малітвы будзе адкрываць перад намі вартасць Божага Слова.

2. Сустрэча суполкі

I ЧАСТКА СУСТРЭЧЫ

• Супольны пасілак і дзяленне жыццём

У першай частцы, як на кожнай сустрэчы, мы прымаем пасілак, падчас якога дзелімся жыццём. Мы павінны быць падрыхтаванымі да гэтага. Калі мы дзелімся жыццём, мы перадаём частку сябе.

II ЧАСТКА СУСТРЭЧЫ

Малітва супольнасці

Тлумачэнне прыпавесці пра сейбіта (Мц 13, 18-23)

«Вы ж паслухайце значэнне прыпавесці пра сейбіта. Да кожнага, хто слухае слова пра Валадарства, а не разумее, прыходзіць злы і крадзе пасеянае ў сэрцы яго; вось каго азначае пасеянае пры дарозе. А пасеянае на камяністых месцах — гэта той, хто чуе слова і адразу прымае яго з радасцю, але не мае ў сабе караня і нясталы. Калі за слова настане ўціск ці пераслед, ён адразу спакушаецца. Пасеянае ж у церні — гэта той, хто чуе слова, але турботы гэтага веку і зман багацця заглушаюць слова, і яно становіцца бясплодным. Пасеянае ж на добрай зямлі — гэта той, хто чуе слова і разумее, і прыносіць плён, адзін у сто разоў, другі ў шэсцьдзесят, а іншы ў трыццаць».

Дазвольце, каб Божае Слова асвятліла вас. Дазвольце, каб словы прамоўленыя нам Богам сталі дарам для іншых удзельнікаў сустрэчы. Не пакідайце вашых думак толькі сабе. Нашыя словы не павінны быць мудрыя. Дастаткова, каб былі нашыя і былі праўдзівыя.

Працягнем нашу малітву ў выглядзе спантаннай малітвы. Мы дзякуем Богу за атрыманыя дары, просім Яго, каб даў нам тыя дары, якіх мы найбольш патрабуем. Скончым нашу малітву інтэнцыямі, якія даверым усёй нашай супольнасці. Да наступнай сустрэчы будзем насіць гэтыя інтэнцыі ў сэрцы і ўзгадаць іх падчас нашых малітваў. Святар-духоўны дарадчык прадставіць іх Богу.

III ЧАСТКА СУСТРЭЧЫ

Духоўнае жыццё. Паглыбленне веры і любові

Дзяленне рэалізацыяй канкрэтных пунктаў высілку

«Дзяленне – гэта важны час узаемнай духоўнай дапамогі. Прыняцце ўзаемнай адказнасці адбываецца на трох падмурках праз:

- трывалы пошук Божай волі,
- пошук праўды аб нас саміх,
- досвед сустрэчы і супольнасці.

Кожны ўдзельнік суполкі запрошаны падзяліцца сваім уласным досведам на тэму рэалізацыі канкрэтных пунктаў высілку за мінулы месяц» (Даведнік END).

«Дзяленне павінна звярнуць увагу на прынятыя высілки і дасягнуты прагрэс. Справа не ў тым, каб распаўядаць, што мы зрабілі, а што не, але ў тым, каб падзяліцца прагрэсам у нашым духоўным жыцці, у які спосаб мы выконваем пункт высілку, а таксама цяжкасцямі, з якімі мы сустрэліся» (Сустрэча экіпы).

Дзелячыся плёнамі вашых высілкаў, гэтым разам зрабіце акцэнт на абавязак «Сядзем разам». Калі толькі гэта не закранае граніцы інтымнасці, падзяліцеся таксама плёнам вашага сужэнскага дыялогу ў прысутнасці Хрыста. Перад сустрэчай вы павінны дамовіцца, аб чым будзеце гаварыць.

• *Тэкст да абмену думкамі*

Фармацыйная тэма гэтай сустрэчы – жыццё Словам Божым (слуханне Божага Слова). Падчас кожнай Святой Імшы, падчас літургіі слова мы ўслухоўваемся ў словы, якія скіроўвае да нас Бог. Гэта не павінен быць адзіны час, калі мы сустракаем Бога праз Слова. Жывы кантакт з Богам патрабуе рэгулярнага чытання Яго Слова.

Да абмену думкамі на сустрэчы накіроўвае нас тэкст паслання папы Бенедыкта XVI да моладзі.

Пасланне Святога Айца Бенедыкта XVI да моладзі ўсяго свету з нагоды XXI Сусветных Дзён Моладзі (фрагменты)

Тэмай, якую я прапаную вам, з'яўляецца верш з псальма 119: «Слова Тваё — светач для маёй нагі і святло для маёй сцэжкі» (в. 105). Гэтыя словы так пракаментавалі

улюбёны намі Ян Павел II: «Молячыся, ён раствараецца ў праслаўленні Божага закону, які прымае за светач для сваіх крокаў на часта цёмнай дарозе жыцця» (*Insegnamenti di Giovanni Paolo II*, XXIV/2, 2001, р. 715). Бог аб'яўляецца ў гісторыі, прамаўляе да людзей, і Яго слова мае стваральную моц. Габрэйскае паняцце «dabar», якое звычайна перакладаецца як «слова», азначае таксама і «дзеянне». Бог кажа тое, што робіць, і робіць тое, што кажа. У Старым Запавеце Ён аб'яўляе дзецям Ізраэля пра прыход Месіі і ўстанаўленне «новага» завету; у Слове, якое сталася целам, Ён выконвае сваё абяцанне. Гэта дасканалая паказвае Катэхізіс Каталіцкага Касцёла: «Хрыстус, Сын Божы, які стаў чалавекам, — гэта адзінае, дасканалое і канчатковае слова Айца. У Ім Ён сказаў усё; не будзе іншага слова, акрамя гэтага» (н. 65). Дух Святы, які вёў выбраны народ і даваў натхненне аўтарам Святога Пісання, адкрывае сэрцы веруючых на мудрасць. Той самы Дух пастаянна прысутны ў эўхарыстычнай цэлебрацыі, калі святар, кажучы «in persona Christi» словы кансэкрацыі, перамяняе хлеб і віно ў Цела і Кроў Хрыста, каб яны сталі духоўнай ежай для вернікаў. Каб ісці наперад ў нашай зямной пілігрымцы да нябеснай Айчыны, нам усім патрэбны пажытак у выглядзе слова і хлеба вечнага Жыцця, якія з'яўляюцца нераздзельнымі!

Апосталы атрымалі слова збаўлення і перадалі яго сваім пераемнікам, быццам каштоўную пярліну, якая захоўваецца ў бяспечнай скарбніцы Касцёла: без Касцёла гэтая жамчужына рызыкуе быць згубленай ці знішчанай. Дарагія сябры, любіце слова Божае і любіце Касцёл, які дае вам доступ да такога каштоўнага скарбу, дазваляючы дацаніць яго багацце. Любіце Касцёл і наследуйце яго, бо ён атрымаў ад свайго Заснавальніка місію паказваць людзям шлях да сапраўднага шчасця. Няпроста ўбачыць і знайсці сапраўднае шчасце ў свеце, у якім мы жывём, не згубіцца сярод памылак ці ілюзій фальшывых ідэалогій.

«Свабоду саму па сабе трэба вызваліць» (пар. *Veritatis Splendor*, 86), асвяціць цемру, у якой блукае чалавецтва. Езус вучыў нас, як гэта можна зрабіць: «Калі вы будзеце трымаць у слове Маім, то сапраўды будзеце вучнямі Маімі і пазнаеце праўду, а праўда вызваліць вас» (Ян 8, 31-32). Уцелаўлёнае Слова, Слова Праўды, робіць нас свабоднымі і накіроўвае нашу свабоду да добра. Дарагая моладзь, часта разважайце над словам Божым і дазвольце Святому Духу быць вашым настаўнікам. І аднойчы вы адкрыеце, што думкі Бога – гэта не думкі людзей; вы будзеце здольныя сузіраць праўдзівага Бога і чытаць падзеі гісторыі Яго вачамі; напоўніцу скаштуеце радасць, якую нараджае праўда. На дарозе жыцця, нялёгкай і не свабоднай ад пастак, вы будзеце сустракацца з цяжкасцямі і цяжарамі, і часам прыйдзе спакуса паўтарыць словы псалміста: «Моцна прыгнечаны я, Пане» (Пс 119 [118]. 107). Не забывайцеся дадаць, як і ён: «ажыві мяне, Пане, паводле слова Твайго. Душа мая бесперастанку ў руцэ Тваёй; але закона Твайго не забываю» (там жа вершы 107; 109). Поўная любові прысутнасць Бога, праз Яго слова, — гэта светач, які расейвае цемру страху і асвячае шлях нават у самыя цяжкія хвіліны.

Аўтар Паслання да габрэяў пісаў: «Слова Божае жывое і дзейснае, вастрэйшае за ўсялякі меч двусечны. Яно пранікае ажно да падзелу душы і духа, суставаў і шпіку і здольнае судзіць думкі і намеры сэрца» (4, 12). Трэба сур'ёзна прыняць заклік разглядаць слова Божае як неабходную «зброю» у духоўнай бітве. Яно будзе дзейсным і прынясе плёны, калі мы навучымся слухаць яго, а затым падпарадкоўвацца яму. Катэхізіс Каталіцкага Касцёла тлумачыць: «Быць паслухмяным у веры значыць ў свабоднай волі падпарадкоўвацца пачутаму слову, бо

ягоная праўдзівасць гарантуецца Богам, які ёсць сама Праўда» (верш 144). Калі Абрагам служыць прыкладам шляху слухання, якім з'яўляецца паслухмянасць, Саламон у сваю чаргу аказваецца палымяным даследчыкам мудрасці, што заключана ў Слове. Калі Бог сказаў яму: «Што хочаш, каб я даў табе?» (1 Вал 3, 5; 9), мудры цар адказаў: «... дай слуге Твайму сэрца, якое будзе разумець». Таямніца атрымання «сэрца, якое будзе разумець» заключаецца ў тым, каб навучыць сваё сэрца слухаць. Гэта дасягаецца шляхам нястомнага разважання слова Божага і пастаяннага прабывання ў ім праз абавязак усё большага пазнання яго.

Дарагая моладзь, заклікаю вас, каб вы дасягнулі блізкіх адносінаў з Бібліяй, каб вы трымалі яе пад рукой, каб яна была для вас як кампас, які паказвае дарогу, па якой трэба ісці. Калі вы будзеце чытаць яе, вы будзеце вучыцца пазнаваць Хрыста. Аб гэтым кажа святы Геранім: «Хто не ведае Святога Пісання, той не ведае Хрыста» (PL 24, 17; паводле Dei Verbum, 25). Выпрабаваны стагоддзямі шлях паглыблення і асалоды слова Божага — гэта «lectio divina», што ўяўляе сабою сапраўднае і праўдзівае духоўнае падарожжа, падзеленае на этапы. Ад «lectio», якое заключаецца ў шматразовым чытанні і перачытванні фрагментаў Святога Пісання, каб зразумець яго асноўныя элементы, мы пераходзім да «meditatio». Гэта момант ўнутранага разважання, калі душа звяртаецца да Бога, спрабуючы зразумець, што Ягонае слова гаворыць нам канкрэтна сёння. Затым наступае «oratio», якое дазваляе нам засяродзіцца на непасрэднай размове з Богам. Нарэшце наступае «contemplatio», якое дапамагае нам захаваць нашы сэрцы ўважлівымі да прысутнасці Хрыста, бо Яго словы «як лямпа, што свеціць у цёмным месцы, пакуль не пачне світаць дзень і зараніца не ўзыхдзе ў сэрцах нашых» (2 п 1, 19). Чытанне, вывучэнне і разважанне Слова павінны весці да жыцця, якое пазначана стойкай адданасцю Хрысту і Яго вучэнню.

Святы Якуб асцерагае: «Будзьце ж выканаўцамі слова, а не толькі слухачамі, якія падманваюць саміх сябе. Бо той, хто слухае слова, а не выконвае яго, падобны да чалавека, які разглядае свой натуральны твар у люстэрку: прыгледзеўся да сябе, адышоў і адразу забыўся, якім быў. Аднак той, хто пранікае ў дасканалы закон свабоды і трымае ў ім не як забыўлівы слухач, але як чынны выканаўца, той будзе шчаслівы ў тым, што робіць» (1, 22-25). Тыя, хто слухае слова Божае і заўсёды ідзе за ім, будзе сваё жыццё на моцным фундаменце. «Таму кожны, хто слухае гэтыя словы Мае і выконвае іх, будзе падобны да чалавека разумнага, які пабудаваў свой дом на скале» (Мц 7, 24). Ён не абваліцца, калі прыйдзе непагадзь.

Будаваць ваша жыццё згодна з Хрыстом, прымаючы Яго слова з радасцю і ажыццяўлячы Яго вучэнне — гэта, маладыя людзі трэцяга тысячагоддзя, павінна стаць вашай праграмай! Вострая неабходнасць у тым, каб з'явілася новае пакаленне апосталаў, якія будуць цвёрда трымацца слова Хрыста, будуць здольныя прыняць выклік нашага часу і гатовыя ўсюды распаўсюджваць Евангелле. Гэта тое, чаго Пан жадае ад вас, тое, чаго Касцёл заклікае вас, і тое, чаго свет — хоць ён гэтага не ўсведамляе — чакае ад вас! Калі Езус кліча вас, не бойцеся велікадушна адказаць Яму, асабліва калі Ён просіць вас ісці за Ім у кансэкраваным ці ў святарскім жыцці. Не бойцеся; даверцеся Яму і вы не будзеце расчараваныя.

Пытанні, якія мы можам сабе задаць:

- Ці маю я час на Слова Божае? Ці я адкрыты на Божае Слова?
- Якое значэнне ў нашым сужэнстве мае слуханне Слова?

• **Абмен думкамі на сустрэчы**

- Ці была прысутнай Біблія ў нашых бацькоўскіх дамах?
- Які наш асабісты досвед чытання Слова Божага?
- Ці ёсць нейкія тэксты, фрагмент Божага Слова, якія мы асабліва любім? Калі так, то якія гэта тэксты і чаму мы іх любім?
- З якімі цяжкасцямі мы сутыкаемся чытаючы Слова Божае?

Гэтыя пытанні толькі прапанова. Магчыма вы падрыхтуеце іншыя прапановы на абмен думкамі на сустрэчы.

• **Харызмат Руху і педагогіка**

«Рэгулярнае «слуханне» Божага Слова»

Што такое суполка Маці Божай?

Мэта гэтага раздзелу – зразумець сілу, якую мае слуханне Божага Слова і заахваціць нас увесці гэтую практыку ў цэнтр нашага жыцця. Гэта Яго Сын і Яго Дух павядуць нас, каб «навучыць усёй праўдзе» (Ян 16, 13).

Фундаменты слухання Слова

Бог прамаўляе да людзей, бо любіць іх. Ён хоча з кожным устанавіць асабістыя адносіны. Ён гаворыць, каб даць нам спазнаць Яго, каб аб’явіць сваё вялікае прагненне любові да нас, каб дзяліцца сваімі думкамі, жаданнямі, воляй наконт кожнага з нас, каб прапанаваць нам сваю Любоў.

Бог прамаўляе да нас першы. Ён нас першы палюбіў:

- Ён гаворыць да нас праз стварэнне.
- Ён гаворыць да нас праз гісторыю. Дзякуючы Яго дзеянню, наша гісторыя становіцца гісторыяй святой.
- Ён гаворыць да свайго народа праз прарокаў, каб нагадаць яму Яго выбранне і місію.
- У канцы гаворыць праз Езуса, Свайго Сына: гэтыя словы перададзеныя нам у Евангеллі.

«Евангеллі, якія пераказваюць нам незлічоныя словы Хрыста, паказваюць нам толькі тры словы Айца. Якімі каштоўнымі павінны быць яны для нас! Адно з іх – гэта рада, адзіная рада Айца для сваіх дзяцей. З якім бясконцым, сыноўскім стаўленнем мы павінны яе прыняць і з якой стараннасцю мы павінны яе трымацца! Гэтая рада, якая хавае ў сабе таямніцу ўсёй святасці, яна простая і выражаецца ў адным слове: «Слухайце ЯГО» (Мц 17, 5) – кажа Айцец, паказваючы на Свайго Умілаванага Сына».

Фрагмент ліста а. Анры Кафарэля

Прапанова, як слухаць Слова Божае

Існуюць розныя сітуацыі, у залежнасці ад досведу канкрэтнай асобы. Некаторыя ведаюць з Пісання толькі тое, што пачулі падчас Імшы. Хтосьці ніколі не разважаў над Словам, а хтосьці займаецца гэтым даўно. Гаворка ідзе пра асабісты шлях кожнага чалавека – дзень за днём, год за годам:

- Некаторыя маюць мала часу, але хочуць пачуць Слова ад Бога, якое надае сэнс іх жыццю;
- Іншыя маюць больш часу і хочуць, каб Слова пранікла ў іх сэрца і ў іх сужэнства.

А. Калі мы маем мала часу:

Чытанне тэкстаў на канкрэтны дзень досыць лёгка даступнае. (Мы можам знайсці іх ў хрысціянскіх штодзённіках, ці ў розных аплікацыях на тэлефон тыпу «Каталіцкі малітоўнік»). Гэта Камунія з усім Касцёлам. Можна яе практыкаваць асабіста альбо ў сужэнстве. Можам разважаць, якім чынам словы Езуса могуць уплываць на наша штодзённае жыццё.

Многія сужэнствы, якія маюць досвед чытання Слова – часта супольнага – сведчаць аб тым, якім чынам гэта паўплывала на развіццё іх кахання, з’яднала іх і дала радасць сустрэчы з Богам, нават, калі ў іх не было шмат часу і яны не ўмелі яшчэ супольна маліцца.

В. Калі мы прымаем рашэнне пасвяціць на чытанне больш часу:

Некалькі заўваг

Паспрабуем даць значэнне: слуханне – гэта «павольнае і медытацыйнае чытанне Божага Слова, якое прыцягвае наша сэрца».

Айцец Кафарэль прапануе некалькі падказак, якія папярэднічаюць слуханню Божага Слова:

- Напачатку просты выбар: месца, гадзіна, працягласць.
- У маіх «чатырох сценах» існуе месца, у якім я адчуваю супакой з самім сабой, дзе я магу адпачыць, дзе змагу прыпыніцца.
- Я выбіраю час сустрэчы, як у выпадку сустрэчы з сябрам. Добрай ідэяй будзе занатаваць час сустрэчы ў календары!
- Я свабодна выбіраю працягласць сустрэчы і трымаюся гэтага выбару.

Усё гэта можа здавацца банальным, але гэта добры спосаб увесці практыку слухання Слова і трывання ў ёй.

- Выбраць фрагмент Святога Пісання. Лепш пачынаць з тэкстаў з Новага Завету, у якіх гаворыць Езус. Гэта можа быць Евангелле на дзень. Гэты тэкст упісваецца ў гісторыю збаўлення, у нашу асабістую гісторыю (святую гісторыю).
- Можаце прамовіць малітву-просьбу, каб Госпад абудзіў ваша сэрца.

План слухання

- Вы пачынаеце слуханне Слова ад выканання канкрэтнага жэсту (напрыклад, знаку крыжа) і ад малітвы да Святога Духа аб адкрытасці сэрца.
- У месцы малітвы вы можаце таксама паставіць якую-небудзь ікону, свечку – бачныя знакі сустрэчы з Асобай.
- Павольна некалькі разоў чытаеце выбраны тэкст. Можна таксама прачытаць гэты тэкст вечарам папярэдняга дня. Ён пранікне ў ваш дух, нават, калі вы не будзеце гэта да канца ўсведамляць.
- Пасля вы задаеце сабе пытанні адносна герояў тэксту. Паспрабуйце у прастаце сэрца перажываць іх сумненні, надзеі. Знайдзіце постаць, якая бліжэй вам у дадзены момант, якая прыцягвае вашу ўвагу.

- Пазней сканцэнтруйцеся на асобе Хрыста: Ён звяртаецца да вас менавіта зараз. «Умець слухаць з пакорай – гэта значыць, што мы заўсёды можам вучыцца ад другога, ён навучыць нас рэчам, на якія мы самі ніколі б не звярнулі з увагі» (Айшцец Рэнадзін).
- Гаворка ідзе не пра інтэлектуальны дыялог, у якім я паказваю ўсе мае веды, але аб дыялогу сэрца, які з’яўляецца спосабам напоўніцца з крыніцы жыцця і веры. Шукайце слова, якое глыбока кранае вас. Слухайце словы Хрыста, трывайце ў цішыні; вы становіцеся сучаснікамі часоў, пра якія чытаеце.
- Скончыце час слухання Слова Божага асабістай малітвай просьбы (заступніцкай малітвай).

Рэгулярнае слуханне Божага Слова дазваляе кожнаму ўдзельніку суполкі ўстанавіць асабісты кантакт з асобай Хрыста. Гэты кантакт з’яўляецца падмуркам духоўнага жыцця. Слова Божае, якое мае стваральную моц з’яўляецца невычэрпнай крыніцай матывацыі і энергіі на дарозе нашага асабістага і сужэнскага ўзрастання. Пад словам «рэгулярнае» мы павінны разумець прамежак часу, які мы самі для сябе акрэслім. Звычайна напачатку мы чытаем Слова кожныя некалькі дзён, кожны тыдзень, каб паступова перайсці да больш частага кантакту са Словам. Многія сужанствы, якія прымаюць удзел у Руху Equipes Notre-Dame штодзённа, з радасцю слухаюць Божае Слова. Гэта суправаджаецца рэфлексіяй над тэкстам, у цішыні, каб лепш зразумець, што Бог нам кажа.

Слуханне Божага Слова і жыццё ім патрабуе пастаянных высілкаў і трываласці. Менавіта таму Рух уключыў гэтую практыку ў педагогіку «Канкрэтных Пунктаў Высілку». Яе мэта дапамагчы сужэнцам жыць Евангеллем кожны дзень, у сужанстве і ў сям’і.

Высілак заключаецца не толькі ў слуханні Божага Слова. Высілак заключаюцца ва ўважлівасці, вернасці і трываласці.

Слуханне абавязковае для асабістага і сужэнскага ўзрастання, бо Слова дзейнічае, перамяняючы нашыя сэрцы і навяртаючы нас.

Рэкалекцыі – наступны канкрэтны пункт высілку.

«Штогадовы ўдзел у рэкалекцыях (прынамсі 48-гадзінных і, калі гэта магчыма, супольна з сужэнцам), каб стаць твар у твар з Богам».

Што такое суполка Notre-Dame?

На ўзор Хрыста, Які адыходзіў у пустынным месцы, у горы, каб маліцца, нам трэба навучыцца адыходзіць ад свету, каб даць сабе шанец на сустрэчу з Богам.

Найперш, кожны з вас мае свой досвед з розных рэкалекцыяў. Рух прапаноўвае і чакае, каб кожнае сужэнства прайшло закрытыя, прынамсі 48-гадзінныя рэкалекцыі. Істотным у закрытых рэкалекцыях з’яўляецца тое, што мы пакідаем дом, працу, клопаты і аддаем гэты час Богу.

Адсутнасць часу для Бога з’яўляецца асноўным злом, якое ёсць у нашым жыцці. Менш ці больш, але мы жывём так, быццам Бога няма. Па сутнасці, прапанова Руху END для кожнага сужэнства – гэта адно пасланне: давайце знойдзем час для Бога

(малітва, Слова Божае, правілы жыцця) і для сябе (дыялог, сужэнская малітва). Важнае месца ў гэтым аддаванні часу Богу займаюць рэкалекцыі.

Поспех жыцця ўдваіх залежыць у вялікай ступені ад якасці і глыбіні спатканняў сужэнцаў. Без спатканняў мы не змаглі б пазнаць адно аднаго і кахаць. Перажываць рэкалекцыі ўдваіх – гэта значыць дазволіць Богу, каб Ён дакрануўся да нас разам.

Затрымацца ў цішыні, у крыніцы дабрадзействаў, дапамагае сужэнству ажывіць асабістае і сужэнскае духоўнае жыццё. Яно дапамагае паставіць Бога на першае месца, даведацца, якім чынам мы можам выпраменьваць любоў. Рэкалекцыі дапамагаюць узрастаць чалавечнасці і духоўнасці і прыводзяць да таго, што сакрамэнт сужэнства становіцца з кожным разам усё больш плённы.

Рэкалекцыі здзяйсняюць у нас навяртанне. Дапамагаюць лепш распазнаць жаданне Бога і прыводзяць да аднаўлення жыцця: больш малітвы, павагі, больш любові да сужонка і да дзяцей, большы давер Богу, больш яснае разуменне таго, чым займаемся, і нашага служэння іншым.

Сведчанне на тэму перажывання рэкалекцыяў і іх плёну з'яўляецца важным для ўсёй суполкі. Наша святло з'яўляецца пазітыўным штуршком у духоўным развіцці яе ўдзельнікаў.

Рух END у Рэгіёне Беларусь арганізоўвае два віды рэкалекцыяў: кароткія, якія доўжацца ад вечара пятніцы да абеду ў нядзелю і даўжэйшыя, якія звычайна доўжацца з вечара чацвярга. Даўжэйшыя рэкалекцыі звычайна адбываюцца летам і арганізоўваюцца такім чынам, каб была забяспечана апека над дзецьмі. Усю інфармацыю аб запланаваных рэкалекцыях можна знайсці на старонцы Руху.

Няма забароны на ўдзел у рэкалекцыях, якія арганізоўваюць іншыя рухі, іншыя арганізатары. Аднак Рух заахвочвае, каб асабліва падчас некалькіх першых год прыналежнасці да Руха, прымаць удзел у рэкалекцыях, арганізаваных END. Вялікай каштоўнасцю такіх рэкалекцыяў з'яўляюцца сустрэчы з іншымі сужэнствамі, абмен досведам, якія вынікае з удзелу ў Руху, паглыбленне харызмату Руху.

3. Заданні на час паміж сустрэчамі

- **Памятайце аб малітве МАГНІФІКАТ**, падрыхтуйцеся да дзялення жыццём.
- Правядзіце штотомесячны сапраўдны сужэнскі дыялог у прысутнасці Госпада. Калі вы сутыкаецеся з непаразуменнямі падчас дыялогу, то падумайце, ці не вынікаюць яны не з-за адсутнасці любові, а з цяжкасцяў звязаных з камунікацыяй:
 - дрэнна пераводзім думкі ў словы – мы кажам адно, а сужонак чуе іншае;
 - размаўляем пад эмоцыямі, усхвалявана;
 - мы не можам прыняць крытыкі сваіх паводзінаў ад іншага чалавека;
 - нібы слухаем, але не слухаем па-сапраўднаму – не задаем пытанні...
 - напачатку шукаем віны ў сужэнцу, а ў сабе... пасля? зусім не?
- Прыкладзіце высілак рэгулярнага чытання і разважання Божага Слова.